

eindverslag

Mijn kamer is mijn beste vriend

een documentaire
van

Berenike Rozgonyi

NGN
produkties
▶

© 2007-2008

Inhoud

- De gedichten.
- Verslag van het verloop van het project.
- Vertoning en uitzending.
- Ondersteuning.
- Pers: movie2movie / Eveliene Sanders
 Nederlands Film Festival, dagkrant.
- Brief IKON, ondersteuning subsidieaanvraag research- en
 scenario-ontwikkeling.
- Brief STIFO, gemotiveerde toekenning subsidie.
- Brief Warchild.

- Accountantsverklaring.
- Boekhoudkundig overzicht.

Palestina

Later wil ik met computers werken in Palestina

Muziek luisteren en nieuws

Mijn zus en mijn vriendin wonen in Bagdad

Ik zit elke dag te internetten

Met internet reis ik naar Palestina

Palestina is mijn land

Als ik daar ben ga ik op een berg staan

En kijk naar de zee en het land

Palestina is mijn land

Hala Kasem

Ik wil bij je blijven

Toen mijn moeder de eerste keer naar de Filippijnen kwam,

Terug op vakantie

In de vakantie waren wij heel vaak samen

bij elkaar

Samen gingen wij naar de zwarte bioscoop

Ik hou van jou en ik mis je

Ik wou dat je niet weg zou gaan

Ik plak je handen met plakband

Aan een tafeltje in mijn hart

Ik wou dat ik altijd bij jou kon blijven

Mijn moeder kijkt blij en gelukkig

Ik wou dat je niet weg zou gaan

Claudine Lee

Geld

Ik vind geld is heel belangrijk

Ik vind geld is roze

Ik doe wat ik leuk vind

Ik heb geen geld!

Als mensen geen geld hebben,

Mensen kunnen niet leven

Met geld kun je veel dingen doen

Ik wil veel geld

Bao Bei Chen

Mijn eigen land is Polen
Ik leefde daar
Ik was blij
In Polen is veel corruptie
Maar dat geeft niks
Want ik hou van mijn land
En voor mijn vrijheid
Zijn te veel mensen dood gegaan
2^e Wereldoorlog
Toen was iedereen bang
Russische tanken
Ze maakten Poolse mensen af
Maar bovendien Polen bleef wachten
Op tijden van vrijheid

Jacek Jarguz

Verdrietig

Als je iemand hebt gemist
Dan ben je verdrietig
Soms hij komt in je dromen
In de nacht
Als je verliefd op iemand bent
Of zij houdt niet van jou
Dan ben je ook verdrietig
Verdriet kan altijd en overal komen
Hij kan ieder moment komen
In de nacht
In je dromen ook

Dilowar

Verschillende wegen

Ik verdwijn ver in de woestijn
Geen weg te vinden
Waar sta ik
Ik zie verschillende wegen
Wegen die ik niet wil volgen
Op zoek naar een rechte weg
Waar vind ik hem
Waar sta ik
Waar vind ik mijzelf
Zo ver weg niet te weten waar ik ben
Heb ik mijzelf gevonden
Ben ik ben of niet
Was ik maar niet verdwenen in de wegen
Die ik niet ken
Ver in de woestijn

Shakerullah Nanikhel

Mijn kamer

Mijn kamer is de beste plek
Waar ik me het beste voel
Als ik in mijn kamer ben,
Denk ik aan mijn toekomst
Ik weet niet wat is,
Maar mijn kamer
Is mijn beste vriend

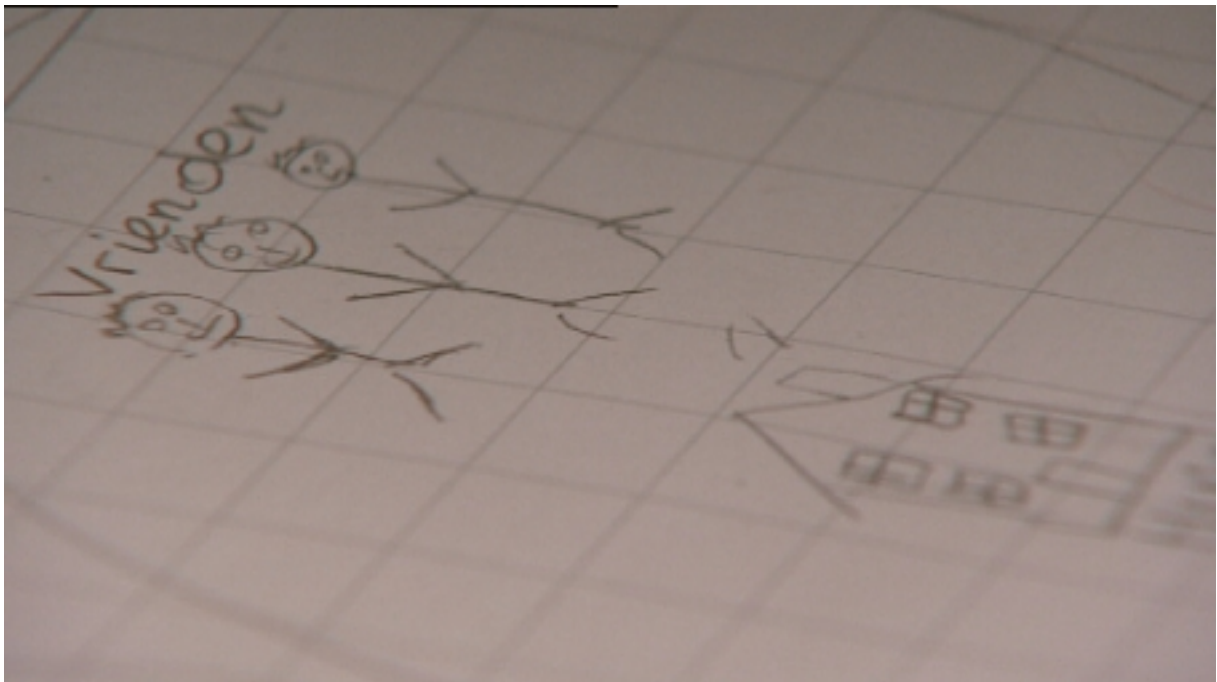
Nello Joao

Verslag van het verloop van het project.

De documentaire *Mijn kamer is mijn beste vriend* (voorheen: *Ik draag een haat vol liefde voor mijn land....*) onder regie van Berenike Rozgonyi, is geïnspireerd op het 'project Landkoffers', een samenwerkingsverband tussen de Openbare Bibliotheek Amsterdam, de School der Poëzie en Kunstweb.

Tijdens het project, dat op scholen werd uitgevoerd, maakten jongeren een kleine houten koffer die werd beschilderd en beplakt, soms met foto's of kleine voorwerpen, met daarin hun dierbaarste herinnering verwoord in een persoonlijk gedicht, in het Nederlands. Als afsluiting droegen de jongeren op de 'Poëzie Revue' hun gedichten voor en presenteerden hun koffer.

Het 'project Landkoffers', dat werd bekroond met de eerste prijs van de Evens Foundation voor het op duurzame wijze leveren van een bijdrage tot de Europese integratie en opbouw in intercultureel onderwijs en de Europese sociale integratie, vond zijn weg naar zes Europese landen en werd met groot succes uitgevoerd in de Pollsmoor jeugdgevangenis in Kaapstad, Zuid Afrika.

De IKON was als zendgemachtigde enthousiast over het filmplan, getuige de ondersteunende brief (bijgevoegd) bij de subsidieaanvraag voor research- en scenario-ontwikkeling bij het Stimuleringsfonds voor Nederlandse Culturele Omroepproducties (STIFO).

Margje de Koning, hoofd documentaires bij de IKON, schreef: "Berenike's voorstel onderzoekt het proces van het verwerven van een tweede taal op originele manier. Middels het schrijven van gedichten, zoeken jonge mensen naar de juiste woorden in hun nieuwe taal. Zoekend in die taal komen ze achter hun emoties. De taal is het vehicel waardoor de kijker deze mensen met al hun verhalen en gevoelens leert kennen".

Het bestuur van het STIFO beoordeelde (september 2005) het synopsis uitgebreid, inhoudelijk en positief en "van de kwaliteit die het Stimuleringsfonds heeft te bevorderen". In deze beoordeling van het synopsis schrijft het STIFO "De film moet zelf ook een soort gedicht vormen". De subsidieaanvraag werd gehonoreerd (bijgevoegd).

Toni Boumans, regisseur en voormalig eindredacteur ZEMBLA beoordeelde het filmplan als volgt: "...ik heb de stukken met bewondering gelezen. Het woord dat op ieders lippen is vandaag-de-dag: 'inburgeren', krijgt een ontroerende, onverwachte dimensie... het beschrijven van de scènes werkt heel goed in het totale verhaal...je ziet ook hoe sterk en mooi de gedichten zijn...de IKON krijgt ook nog de actuele positie van jonge asielzoekers in Nederland -op een onverwachte en bijzondere wijze- aangeleverd...".

Op basis van de research werd het scenario geschreven en een video-pilot gerealiseerd. De pilot werd een op zichzelf staand geheel en kan niet gezien worden als een fragment uit de documentaire.

Enkele dagen vóór het verstrijken van de termijn voor het aanvragen van een realiseringsbijdrage (wederom bij het STIFO) besloot de IKON af te zien van indiening. Margje de Koning maakte kenbaar dat de film kennelijk "geen IKON documentaire zou zijn, maar veeleer een Nederland 3 documentaire...".

Over inhoud en vorm van de film bestond reeds vanaf het begin overeenstemming tussen de IKON en NGN produkties. Echter door deze onverwacht 'veranderde kijk' van de IKON dreigde de realisering van de documentaire in gevaar te komen.

Omwille van de jongeren, waarmee de regisseur ten behoeve van de research al een langdurig contact had, en gelet op de urgentie van het onderwerp -in het Rita Verdonk tijdperk-, maar ook vanwege de enthousiaste bij dit project betrokken werkers, besloten regisseur en NGN produkties de film desnoods zonder omroep te realiseren. In dat licht hebben de jongeren, medewerkers en crew zich vol vertrouwen voor deze film ingezet.

Met deze plotselinge ommezwaai van de IKON viel de ingang naar het STIFO (en ook naar de fondsen die deelname van een publieke omroep als voorwaarde stellen) weg, en daarmee belangrijke bronnen voor financiering. Dat betekende natuurlijk een ernstig beperkende invloed op de realisering van deze documentaire, zoals beschreven in zowel synopsis als scenario.

Desondanks is regisseur Berenike Rozgonyi er met deze film in geslaagd om op serene en integere wijze het verhaal van deze jongeren, die ons een blik gunnen in hun -voor ons onbekende- 'binnenwereld' te verfilmen.

De documentaire waarin jonge minderjarige asielzoekers, die nog maar net in Nederland zijn, deelnemen aan dit 'project Landkoffers' werd een betrokken verhaal over deze jongeren met een verborgen verleden en onzekere toekomst. Jongeren die plots opduiken in ons dagelijks leven en vrijwel onopgemerkt weer daaruit verdwijnen, terwijl wij nauwelijks beseft hebben van hun 'staat van zijn'.

De kijker krijgt, met de gedichten als invalshoek, direct een blik in hun 'binnenwereld'. Het contrast tussen enerzijds hun dagelijkse realiteit en anderzijds hun herinneringen aan een leven dat zij al geleefd hebben, opgeschreven in hun gedicht in een 'nieuwe taal', is vaak schrijnend en niet des kinds.

De parallelle vertelling in twee verhaallijnen, de gedichten als gestolde herinneringen en het 'project Landkoffers' gekoppeld aan hun dagelijkse leven, geeft door de filmische aanpak en associërende beelden zicht op de werkelijke wereld van deze jongeren.

Omdat het om diepgaande emoties gaat kon de maakster met deze abstractie van de herinnering dicht bij het gevoel van de jongeren komen, waarmee zij in feite dezelfde lijn volgde die opgesloten zit in het 'project Landkoffers'.

Vertoning en uitzending.

- Première op het Nederlands Film Festival 2007, Utrecht en twee vertoningen.
- Uitzonden door de regionale omroep RTV-West.
- Toezegging RTV-West voor landelijke uitzending, gezamenlijke regionale omroepen.
- Wordt opgenomen in de permanente expositie 'Komen en Gaan, 200 jaar nieuwkomers, vluchtelingen en gelukzoekers', MUSEON Den Haag.
Van 7 jongeren uit de film heeft de regisseur een portret van 1 minuut gemaakt. Deze korte films zijn reeds onderdeel van de expositie.
- Aangeboden aan omroep LLINK voor landelijke uitzending.
- Voor een screening opgevraagd door Tri Continental Film Festival, Cape Town, South Africa.
- Verder is de film ingezonden naar verschillende (internationale) documentaire- en filmfestivals, maar werd tot nu toe helaas niet voor vertoning geselecteerd.

De film is op aanvraag beschikbaar voor openbare vertoning.

Ondersteuning.

De documentaire werd financieel ondersteund door:

- Stichting Kinderpostzegels Nederland
- Stichting Democratie en Media
- Stichting DOEN
- Stimuleringsfonds Nederlandse Culturele Omroepproducties
- Cinemeta Digital

en verder door:

- War Child Nederland
- Landelijke Stichting Humanitas, SAMAH.

(indien gewenst of noodzakelijk en ná overleg, kan gedetailleerde inhoudelijke informatie worden verschaft m.b.t. de inhoudelijke kant van het contact met de IKON)

NGN produkties
Korsjespoortsteeg 16 - 18
1015AR Amsterdam
t: +31 20 638 2633
f: +31 20 638 9199
e: ngn@wxs.nl
www.ngnprodukties.nl